

עת"א 61120/06/15 - רועי הררי נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 61120-06-15 הררי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	רועי הררי,
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר על סירוב המשיב לשלבו בסבב חופשות.

העותר טוען כי הוא עומד בתנאי הסף לשילובו בסבב חופשות שכן סיים לרצות 1/4 מתקופת מאסרו עוד בחודש יולי 2014.

העותר הגיש בעבר מס' עתירות:

האחת, בעניין העברתו לבית כלא אחר. בסופו של יום חזר בו העותר מהעתירה (עת"א 53790/07/13).

עתירה נוספת שעניינה חופשה מיוחדת התקבלה והותר לעותר לצאת ל - 4 שעות לטקס ברית מילה של בנו (עת"א 7919/08/13).

עתירה שהגיש העותר לשילובו בסבב חופשות נדחתה על ידי כב' השופט יונתן אברהם בהחלטה מיום 10/10/14 בעת"א 11942/08/14.

מאז פנה העותר מס' פעמים, באמצעות בא כוחו, בבקשה לשלבו בסבב חופשות, אך נתקל בסירוב.

טענות העותר:

זהו מאסרו הראשון, העותר נעדר עבר פלילי, למעט התיק בגינו הוא מרצה את עונש המאסר. השתלב בקבוצות

עמוד 1

טיפוליות שונות עוד בהיותו בכלא שיטה, שיתף מעולמו הפנימי והביע חרטה כנה על מעשיו. מאז שהועבר לכלא חרמון, השתלב העותר בקבוצה טיפולית של שליטה בכעסים. התנהגותו בכלא תקינה. לא נרשמו לחובתו עבירות משמעת. העותר מקבל הטבות של ביקורי התייחדות וביקורים פתוחים. העובדה שהעותר שולב בכלא חרמון, למרות שבעבר המשיב התנגד לכך, יש בה כדי להצביע על כך שהמידעים שהיו תקפים אז אינם תקפים לעת הזאת בעניינו של העותר.

העותר טוען כי הנסיבות השתנו לעומת הנסיבות שהיו עובר להחלטת בית המשפט מיום 10/10/14 שדחתה את בקשתו להשתלב בסבב חופשות. ב"כ העותר מפרט בסעיף 24 לעתירה את המידע המודיעיני, שלטענתו, שימש בסיס להחלטת בית המשפט אז בדחותו את העתירה.

בעניין המידעים המודיעיניים, המדובר במידעים ישנים, שכיום יש מקום לבחון תקפותם.

בעניין ההתנהגות השלילית - עצם ההעברה לכלא חרמון נוטלת את העוקץ מאותו מידע בעניין התנהגות שלילית.

העותר הינו אסיר פלילי שנדון לעונש של 4 שנות מאסר לאחר שהורשע בעבירת הריגה. מסווג בקטגוריה ב/1. זוהי כניסתו ה - 3 לכלא. התחיל בריצוי מאסר ביום 30/4/13, תאריך שחרור מלא - 9/10/17. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ובית המשפט העליון החמיר בעונשו והטיל עליו 8 חודשי מאסר נוספים.

כתב התשובה:

העותר איננו עומד בתנאי הסף שנקבעו בפק"צ - חופשות. אחד התנאים הוא העדר מעורבות שלילית. התוכן המפורט בעמדת המשטרה המתנגדת ליציאתו של העותר לחופשות מדבר בעד עצמו. בנוסף לכך נמצאת עמדה עדכנית של יחידת השטח המצדיקה סירוב לשלבו בסבב חופשות.

הערכת משטרת ישראל היא כי הוצאתו של העותר לחופשה תסייע בידו לקדם את מעמדו הפלילי, קידום עסקיו הפליליים והעצמת כוחו. המידע המודיעיני של שב"ס מצביע על קשרים ומעורבות שלילית בחוץ, סכסוכים, מעורבות פלילית ומסוכנות כלפי אחר כפי שמפורט בפרפרזות שבסעיף 9 לכתב התשובה.

ב"כ המשיבים מפנה להחלטת בית המשפט בעתירה הקודמת שם נקבע שהמידע אמין בעיקרו וחלקו מוצלב, והעותר, על אף השתתפותו בטיפולים בין כותלי הכלא לא משך ידו מעיסוקים פליליים, חלקם בעלי זיקה לכלא וחלקם עניינם מתפרש אל מחוץ לכלא.

מאז ההחלטה הקודמת קיימת הערכה עדכנית של יחידת השטח של משטרת ישראל ועל כן, אין מקום להתערב בהחלטה המנהלית.

השאלה הניצבת בפני הינה האם מאז החלטת בית המשפט מיום 10/10/14 נשתנו הנסיבות לטובתו של העותר באופן המצדיק התערבות בהחלטה המנהלית.

עיינתי דוח הסודי של משטרת ישראל המדבר על מידע רב על פעילות פלילית רוחשת ועדכנית.

לא התעלמתי מטענת הסניגור לפיה אביו של העותר אושר גם בבית המשפט העליון לשמש כמשמורן של העותר למרות עברו הפלילי המובהק ואת ההפניה לדברי כב' השופט רובינשטיין לפיה שערי תשובה אינם ננעלים. אולם, הרשות המנהלית, במסגרת שיקוליה, רשאית ואף חייבת לשיקול לא רק את שאלת העבר הפלילי ומהו המועד בו נשפט אדם לאחרונה בהליך פלילי, אלא מידעים של גורמים מוסמכים ככל שיש בהם ממש והם בעלי רמת אמינות סבירה וראויה.

מהמידע שבידי משטרת ישראל עולה שהעותר ממשיך בפעילות שלילית מתוך כותלי הכלא באין מפריע ומפעיל אחרים באופן קבוע תוך קשר רציף.

קיימות אינדיקציות שונות לקשר שלילי עם אחרים גם משנת 2015.

ההתרשמות מהחומר הסודי הינה שהמידע עדיין רלוונטי ומקבל חיזוקים לכך שהפעילות השלילית נמשכת.

הלכה פסוקה היא שתפקידו של בית המשפט בעתירה הוא תפקיד של ביקורת שיפוטית של הרשות השופטת על החלטותיה של הרשות המבצעת. על בית המשפט לשאול את עצמו האם הגורם המנהלי שקל את כל השיקולים הרלוונטיים ואיזן ביניהם בצורה ראויה. אם התשובה לכך הינה חיובית, אל לו לשופט להחליף את שיקול הדעת השלטוני בשיקול דעתו שלו, גם אם לסברתו היה מקום לערוך איזון ראוי יותר.

האסיר סווג לקטגוריה ב/1, שמשמעותה כל יציאה לחופשה מותנית באישור משטרת ישראל, הסיווג נקבע לפי המידע הנוגע למס' קריטריונים שונים: המסוכנות לציבור, יתרת המאסר לריצוי, מעמד האסיר בהיררכיה העבריינית ועוד.

עמדתה של משטרת ישראל, לאור המידע, מובנת וסבירה.

בנסיבות המקרה, העמדה הסבירה של משטרת ישראל נמתנגדת, הינה מכריעה.

גם אם לא נרשמו עבירות משמעת לחובת העותר, ניתן לקבוע על פי המידע שבידי המשיבים שתפקודו איננו חיובי ובכך למעשה אין הוא עומד בתנאי הסף.

בעת הדיון שנערך בפני השופט יונתן ביום 30/9/14 ובמועד ההחלטה, עדיין היה תלוי ועומד ערעור בבית המשפט העליון בעניין העונש. הערעור התקבל, כאמור, ובית המשפט העליון החמיר בעונשו של העותר.

סיכומי של דבר, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת הגורם המנהלי.

העתירה נדחת.

ניתנה היום, י"ח אלול תשע"ה, 02 ספטמבר 2015, בהעדר

עמוד 3

הצדדים.